

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. An Moniales tempore Iubilæi possit eligere quoscumque Confessarios
ab Ordinario approbatos, etiamsi in particulari non sint ad earundem
Monialium confesseiones deputati ab Ordinario? Ex p. 5. tr. ....
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

RESOL. X.

An quicunque Confessarius ab Ordinario approbatuſ posſit tempore Iubilai absoluere Moniales a peccatis, vel a casibus, & censoris reſervatis? Ex part. 3. tract. 2. Ref. 129.

Et ad literam ibi in tract. 4. Ref. 153. aliaſ 154. Sed hic vna tantum Ref. transcribitur.

Sup. hoc in §. 1. Ref. seq. &
in 10.7. tr. 1.
Refol. 348 §.
sed difficultas.

Affirmatiuam sententiam docet Bonacina de Sacram. diſp. 5. q. 7. punt. 4. §. 1. n. 22. in fine. 2. Sed aduersus illum influrgit Faustus de Iubilao, l. 4. q. 7. 78. & Alphonſus de Leo, etiam de Iubilao, part. 2. q. 9. n. 15. Quia Confessarii prohibitus est acceſſus ad Monasteria Monialium, & ideo Roman. Pontifex non intendit dare iurisdictionem illi Sacerdoti, qui habet aliquod impedimentum. Hinc in praxi rationabiliter obliteratur pro bono regimine Monialium, quod dum virtute Iubilai habent Moniales facultatem eligendi sibi Confessarii, tenetur deſignare Confessarium Ordinario ipsarum, & ſolent Abbatillæ congregare Moniales, & ab eis habere votum quoſnam Confessarios gratos habeant: & ſic nominant tres, quatuor, vel plures, quotum nomina mittunt ad eorum Ordinariū, utrāq; eo omnes, vel propter eī libererit, approbentur, & impertiatur eis licentiam accedendi ad Monasteria; ſic enim Ordinarij ſciant personas, accedentes volentes ad Monasteria, ne ſub praetextu earundem licentiarum, accedentes ad vana colloquia facienda, & non ad audiendas confeſſiones Monialium; cum omnis confeſſio intelligatur facta in aedificationem, non autem in destructionem Regularis obſeruantia. Et hæc omnia notat, & docet noſter Molſeſius in ſum. tom. 1. tract. 7. cap. 6. num. 31. & poſt illum Ioannes Suarez in Enchiridio, caſ. confeſſ. lib. 5. ver. Indulgentia, ſeptem Iubilai.

RESOL. XI.

An Moniales tempore Iubilai poſſint eligere quoſunque Confessarios ab Ordinario approbatos, etiam in particuli non ſint ad earundem Monialium Confeſſiones deputati ab Ordinario? Ex part. 5. tract. 12. Ref. 12.

Quæ hic eſt
Ref. antecē-
dens, & in
alio §. eius
anno.

Pro negatiuam sententia ego ipſe in 3. p. tract. 4. refol. 154. adduxi Molſeſius, Leonem, Faustum, & Ioannem Franciſcum Suarez, quibus nunc addo Georgium Pollachum in Bul. Iubil. Vrbani VIII. ſect. 4. n. 6. vbi ſic ait. Aduertendum hic confeſſiones Sanctimonialium nec hoc tempore ampliſſimi Iubilai nullum Confessarium etiam Regularum audire poſſe, licet quod alios fideles ſit approbatos, ſine expreſſa & peculiari licentia Ordinarij ipsarum Sanctimonialium. Ita ille, alterens hoc eſt determinatum à ſacra Cardinalium Congregatione.

2. Sed ego maxima quaerens diligentia supradictam ſacra Congregationis declarationem adhuc illam minime potui inuenire, ideo non definam hic adnotare affirmatiuam sententiam circa praesens dubium, praeter Bonacinam à me vbi ſuprā citatum, docere nouissime Angelum Boffium in ſuo eruditio tract. de Triplici Iubilao, ſect. 3. caſ. 5. n. 1. & Laurent. de Peyrinis in privileg. Minim. tom. 3. c. 4. ſuper conſtit. Leon. X. n. 4. vbi ſic ait. Ego puto poſt Moniales tempore Iubilai generalem facultatem concedentis omnibus viriūque ſexus Chiftianis, etiam Regularibus eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum, eligere ſibi Confessarium à ſolo Prælato Regulari approbatum, ſi electus ſit Regu-

laris, vel ab Epifcopo, ſi ſit ſecularis, & hoc ſine Monialibus ſint ſubiectæ Epifcopis, ſine Prælatis Regularibus nec eſt necelſe quod Moniales Regularibus ſubiectæ Confessarium eligant ex ſua Religione, ſed poſſunt eligere ex quaenque. Moucor quod Iubilæum eſt gratia ampliſſima totum mundum exhibans, quam facit Papa, theſaurum Ecclesiæ apetens omnibus Chrifti fidibus pro conſolatione animarum ſuarum. Cum enim inter Chrifti fideles communerari debeat Moniales, & Papa eis non excludat, non eſt cur nos excludere eis debeat, cum maximè principium Principis ampliandū ſit, & vbi lex non diſtinguit, nec nos diſtinguerem debemus, & gratia potius ſint amplianda, quam reſtringenda, & mafculinum feminimum includat, perſertim ſi eft favorabile. Nec obſtat conſtitutio Greg. XV. & Declaratio Greg. Cardin. Nam non loquuntur in hoc caſu Iubilæi, fed ſolū in caſibus ordinariis; imo ex dictis magis conſirmo meam ſententiam, nam cum minutatim diliponat ibi Congregatio circa Confessarium Monialium, de hoc tamen caſu Iubilæi ordinario & notificatio nihil dicit. Vnde coniectandum eft quod de Iubilæo noluit intelligi quæ ibi diſponuntur, & ſaleten Confessarii ab Ordinario approbat non videntur excludi, quia Iubilæum quoad hoc punctum eligendi Confessorum, nihil Monialibus prodeſſer, & poſt Bul. Iubil. V III. Poniticia ſollicitudo, que habeatur tom. 4. Bullar. in eius conſtitut. 16. ſ. 5. fol. 149, hic punctus non habet amplius diſcultatem, cum Pontifex concedat expreſſe Monialibus, vt tempore Iubilæi poſſint ſibi aſſumere Confessarium approbatum ab Ordinario loci. Hæc Peyrinus loco cit.

RESOL. XII.

An Superiores Regularium poſſint pro ſuis ſubdiſciſi mulgare Iubilæum, non expectata promulgatione Epifcopi Diæcſani, ſeu Parochi?

Et quid, ſi Epifcopus, aut Parochus non mitrit copiam, ſept. Breviarium Bulle Iubilæi?

Et an dici poſſit Papam Religiosos volentes acquirere Iubilæum ſubiecere Ordinario loci, non coactione, & leſione exemptionis?

Et an Prælatus Regularis duabus poſtquam authenticas habuit Iubilæi notitiam hebdomadibus, poſſit eum indici, eſto Epifcopus ſerius aut ciuiſis indicat Iubilæum?

Ex p. 10. tr. 14. & Mſc. 4. Ref. 5. aliaſ 33.

Affirmatiuam responderet Boffius de Iubilao ſect. 4. caſ. 3. n. 7. vbi ſic ait: Imo quoad Regulares exemplos quidquid dixerint Graffij, & Leo locis citatis, nou exiſtimo probable, quod ipſi teneant expeſtare publicationem Ordinarij loci, ſeu Parochi; nam Prælatus Monasterij, vt ait Henrique loco citato in Textu, & Gleſa, cenſetur Ordinarius, vt promulget ſuis exemplis ab Epifcopo, ita quod

2. Sed ego omnino exiſtimo non eſſe recedendum ab opinione negatiuam Graffij, & Leonis; & idec opinionem Boffii tutam non eſſe docet Bordoni in Mſcillaneis, decif. 23. Dicendum eft itaque ſub nomine Prælatorum Ecclesiæ, & Ordinarij locorum, non venire Superiores Regulares, niſi quando ea nomina ſimpliciter exprimuntur, & materia eft illis applicabilis; ſi enim ſic dicunt Prælati Ecclesiæ, id intelligitur de ſæcularibus, ex cap. Si quando, 8. de Offic. deleg. cap. Cum ab Ecclesiæ ſum; de Offic. ord. Cum enim iura volunt comprehendere Prælatos, vel Ecclesiæ Regulares exprimunt, ut videre eft cap. Nullus 28. capit. Si poſtquam 33. capite